

Herkes Hazır Olsun

Nureddin Yıldız'ın 06.06.2021 tarihli (411.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

İstanbul'da bir toplu taşıma aracını durağa yanaşmış kabul edelim. Otobüse binecek yolculardan birinin eli boş, diğeri elinde bir poşet taşıyor. Bir başkası büyükçe bavulla biniyor. Başka bir yolcuysa mutfak tüpü, koltuk, yatak, kışlık erzak ve köpeğiyle otobüse binmek istiyor. Bunu tasavvur etmesi bile zor çünkü insan otobüse elinde poşetle bindiğinde dahi sıkışıklığı artabiliyor. Otobüsler o kadar dolu ve yoğun araçlardır.

Şoför o yolcuya bakıyor ve ne yaptığını soruyor. Yolcu da sadece otobüse binmek istediğini, sonuçta bir yolcu olarak buna hakkının bulunduğunu söylüyor. Şoför ona eğer bu kadar fazla yükü bir yere gitmek istiyorsa kamyon tutması gerektiğini söyleyince tartışıyorlar.

Böyle bir mizansen ancak filmlerde olur.

Fakat Rabbimiz bize bu dünyayı, işte bu otobüs gibi bizi ahirete götürecek bir araç olarak tanıtmıştır. Bu dünyadaki hayatımızda fani, üç-beş günlük bir ömrümüzün olacağını ve ebedî yaşayacağımız yerin ahiret olduğu bilincinden kopmamamızı haber vermişti. Yukarıda örneğini verdiğimiz yolcu ayıplayıp garipsemek kolaydır, yaptığı anlamsız ve mantıksız bir iştir. Çünkü otobüsün işlevini, kapasitesini biliriz. Bu bilmiş hâlimizle yolcunun yaptığının akıl dışılığını da anlayabiliriz. Şayet dünyayı Allah'ın tanıttığı gibi tanımış, ahiretin sonsuzluğu bilgimize iman etmiş olsaydık dünyada sonsuz kalacakmışçasına yatırımlarımıza ve ahireti ihmal edişimize de aynı o yolcuya baktığımız gibi bakardık. Hem ebedî cennetlerde kalma dileklerini dualarımızda zikredip hem de dünyada ebediyen kalacakmış gibi tavırlarımızın çelişkisini ayırt edebilirdik.

Dünya nimetlerini elinin tersiyle tepen başta ashab-ı kiram olmak üzere Allah'ın dostlarına ait hatıraları 'ne tatlı şeyler' kıvamında dinliyoruz aslında fabrikalar sahibi olsak da ruhumuzun ahirete kenetlenmiş olması gerektiğini; ibadete, infaka, cihada, sıla-i rahime ve Allah'ın rızasını kazanmak için yapılacak her işe bu gözle bakmamız icap ettiğini de anlamamız lazımdı.

Dünya kırk dille bize fani olduğunu, peşine takılmamız gerektiğini söylüyor. Virüsüyle, enflasyonu, fakirliğiyle, siyasetteki çıkmazlarıyla, akraba zorluklarıyla hep bunu ifade ediyor: Takılma bana insanoğlu, ben geçiciyim. Yapmamız gereken sadece dünyadan nasibimiz olan onurlu bir maişet ve huzurlu bir aileyi almak, ötesini bırakmaktır. Dünya bunu bağıra bağıra söylemesine rağmen ne yazık ki biz bu gerçeği duymamaya çalışıyoruz. Hepimiz aklımızı başımıza almalı, Azrail kapımızı vurmada veya nisbî bir ölüm sayılabilecek belalara uğramadan önce hazırlıklı olmalıyız. Fani dünyaya ebedî rol biçmek ve Allah'a ibadet edercesine mülke, çevreye, güce tapınmak kesinlikle aldanmaktır. İmanımızı, Allah'a sunacağımız salih amellerimizi hazırlayabileceğimiz oranda yolculuğa hazır olmaktan söz edebiliriz.

Şurası da var ki biz, dünyanın fani olduğunu haber veren Allah'a iman ediyoruz. Cennete ve cehenneme ne kadar iman ediyorsak en azından bunun kadar dünyanın faniliğine, bizi ahirete götürecek bir dolmuş-otobüs oluşuna da iman etmemiz lazımdır. Ve kıyametin de hiç uzakta olmayıp burnumuzun dibinde beklediğini, sayılamayacak kadar alametiyle yakında gerçekleşeceğini görmek zor değildir. İklimin bozulması, buzulların erimesi, toprağın mahsul vermeyişi, yağmurun seyrekleşmesi ve başka birçok işaret artık dünyanın ömrünün bir bu kadar daha olabileceğini düşündürmeyen durumlardır. Bu türden büyük işaretleri, mesela dağ büyüklüğünde buzulların eridiği bilgisi eski ümmetlere haber verilseydi inatlarından vazgeçer ve iman ederlerdi.

Şayet imanımız varsa ki vardır, ahiret ve kıyamet konusunda gözümüzün önüne kadar gelen işaretlere kulak kesilmeliyiz. Bunları anlamamak cuma namazı kaçırarak veya haram mal yemek kadar büyük bir gaflettir. Bugünkü nesil, bir teknolojik alete tapıncasına bağlanabildiği ve her şeyi sosyal hak olarak bulan rahatlıkta yetiştiği için hiçbir şekilde kıyamet sinyali olan işaretleri görememektedir. Virüs, sel, deprem ve türlü afet gerçekleşiyor da insan bunları 'doğal olay' mesabesinde sayıyor. Elbette doğal ancak Allah'ın planının sonucu olan bir doğallık...

Sevgili Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem kıyametin onlarca alametinden bahsetmiştir. Bu bilgiler tarih malumatı olsun veya kültürümüz artsın diye değil, kıyamete hazırlanmamız içindir. Kıyametin sinyalleri haber verildikten sonra artık hiç kimseye herhangi bir özür hakkı kalmamaktadır. Zira biz Peygamber aleyhisselama kulak verdiğimizde gayba imanımızın doğal sonucu olarak kendimizi hesap vermeye hazır hâle getirmeliydik. Çünkü o, namaz kılmayı öğreten peygamber olduğu gibi günün birinde bu ümmetin namazla oynayabileceğini ve camilerin boş kalma ihtimalini de haber vermiştir. Haber verdiklerinin bir tarafını alıp diğer kısmını bırakamayız.

Uyarıcı ve korkutucu nitelik taşıyan yönünün yanı sıra kıyameti haber veren bilgiler, kendimizi ve ailemizi toparlayarak ahirete umut yüküyle hazır olmamızı da sağlayabilir –elbette çalışıp gayretli olanlar için.

Veda hutbesinde “Size anlattım mı?” sorusuna “Evet, anlattın” cevabını alınca “Şahit ol Rabbim, ben görevimi yaptım” buyuran Peygamber aleyhisselam, Allah’ı şahit tutup dünyadan ayrıldı. Biz bugün, kıyametin kapımıza bangır bangır vurduğunun işaretlerini görebiliyoruz. Artık dünyanın suyu tükeniyor, havası kirleniyor, artık artık... Bütün bu işaretler yalnızca kâfirler için mi geliyor yoksa müminleri mi muhatap alıyor? Kâfirlerin kıyamet alametleriyle ne işi olur? Sinyaller müminlere, müminlerin de dini üzerinde gayretli olanlarına gelmektedir. **Şurası kesindir ki kıyametin yaklaşmakta olduğunun işaretlerini kâfirlerin hâlâ anlamadığını, ne büyük gaflet içinde bulduklarını düşünür ve vurgunun bu noktaya olduğunu zannederek tuzağın büyük olanına yakalanmışız demektir. Hayır! Resûlullah ne dediye önce bana demiştir. Böyle düşünebildiğimizde istifademiz artar, duyup bildiklerimiz işimize yarar.**

Aşağıda zikredeceğimiz bazı örnekler, çıplak gözle bakıldığında dahi anlaşılması kolay ve gözümüzün önünde olup biten alametlerdir. Ne yazık ki yıllardan beri sürmekteyken camide namaz kılan cemaati bile etkilememektedirler. Gafletimiz bu noktaya varmıştır. Sayılan örnekler konusunda toplumu düzeltmemiz mümkün olmasa bile kendimize çekidüzen vermemiz ve buralarda eksliğimizin olmaması için gayret göstermemiz mümkündür.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in kıyamet gelmeden önce alameti sayılan durumlar olarak haber verdiği hadiselerden ilki ölümlerin kitleselleşmesidir. I. Dünya Savaşı’nda 15 milyon, II. Dünya Savaşı’nda 55 milyon, Vietnam’da 3 milyon, Rusya iç savaşında 10 milyon, İspanya iç savaşında 12 milyon, sadece on beş sene önceki Irak savaşında 1 milyon insan ölmüştür. Artık tren kazasında ölen yüz kişilik bilançoların listeye dâhil edilmeyeceği kadar bol miktarda kitlesel ölüm yaşanmaktadır. Bu kadar fazla ve sık ölüm hadisesinin yaşandığı dünyada biz hâlâ ölümü kendimizden çok uzaklarda, gerçekleşmesi uzak bir ihtimal gibi anlıyor ve hissediyorsak gözümüze katarakt inmiş demektir. Bu körlüğün kıyamet gününde faturası ağır olacaktır.

Mucizevî haberlerden biri de okuryazarlığın herkesi kapsadığı bir zaman olduğu hâlde dine ve şeriata ait bilgilerin cahilliğinin yaşanmasıdır. Resûlullah Efendimiz’in başka hiçbir mucizesi olmasa bu bile tek başına onun nübüvvetinin ispatı olarak yeterdi.

Bunun ne kadar yaygın ve gerçekleşmiş bir durum olduğunu görebilmek için herhangi bir sosyal medya platformuna, herhangi bir âlimin ifade ettiği bir cümleyi yazabilir ve bir saat geçtikten sonra nasıl yorumların yapıldığını izleyebilirsiniz. Sen bunu nereden öğrendin, benim düşüncem öyle değil, şurası şöyle yanlış... Zannedersin ki yüzlerce âlimin olduğu bir meclise bir ilim meselesi bırakılmış... Yorum yazanların ne Kur’an okuduğu vaki ne hayatları boyunca baştan sona bir ilmihâl karıştırmışlar ama en ağır din meselelerinde hüküm konuşturabiliyorlar. Herkes okuyup yazabiliyor ama dini bilen yok.

Böyle bir çelişki hiç olur mu? Olacak, diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Böylece kıyametin üzerine kopacağı serseri takımını gösteriyor ve aklını kullanan mümine, “Sıyrılmış, çık aralarından!” demek istiyor. “Sen ve ailen bunların arasında görünmeyin”, “Ne sosyal medyada ne gerçekte böyle birini arkadaş edinme” manasına gelen bir uyarıdır bu.

Bir başka mucizevî haber de kör taklitçilik tir: “Kıyamet kopmadan önce sizden evvelki ümmetlerin peşinden gideceksiniz.” Bu ifade üzerine “Hristiyanlar ve Yahudiler’i mi kastediyorsunuz?” diye soran ashabına, “Başka kim olabilir ki?” buyurmuş Efendimiz aleyhisselam.

Günümüzde Avrupa’nın kör taklitçisi olmak için çırpınan siyasetçilerden, bunu fiiliyata dökmüş tüccarına, oradan gelecek bir desteğe el açıp Avrupa’da gördüğü bir uygulamayı Maraş’ın köyüne, Trabzon’un dağına getirmeye heveslenenler, Resûlullah’ın işte bu mucizesini doğrulama yolunda ilerlemektedir.

Kıyametten önce dünyada büyük fitnelerin çıkacağı da alametlerden biridir. Fitne, ne orası ne burasından tutulabilen, insanın çaresiz kaldığı durumlardır. Mal konusunda olabildiği gibi gıdadan günlük mubah işlere kadar her yerde ve hâlde olabilecek bir şeydir. Dolayısıyla Müslüman, fitne zamanında olduğunu bilip yiyeceğinde, aile ilişkisinde, alışverişinde hassas davranacaktır.

Zinanın, içkinin ve erkeklerin ipek giyinmesinin helâl sayılması kıyametin bir başka alametidir. Günümüzde zinanın helâl sayılacak kadar yayılıp yayılmadığını tartışmak gereksiz denecek durumdadır. Adeta her köşe başında zinaya davetiye görülmektedir. Zinaya davetiye olan bunca çılgın ve dehşetli gösterilerin nasıl olup da zina olmaksızın sona erdiğini de cevaplandıramayız. Sonu muhakkak zinaya varacak rezillikte kıyafetler, beslenmeler ve davranışlar ortaya konduktan sonra zinaya varmaksızın o süreçlerin biteceğini nasıl düşünebilir insan? İşte gaflet dediğimiz durum budur. Resûlullah aleyhisselam, müminlerin hazır olmaları, tuzağa düşmemeleri için bu çelişkiyi haber vermiştir. Dünyaya nizam vermekten daha zor olan aile nizamının önemini anlamaları için müminlere yüzyıllar öncesinden bir ikazdır bu.

Müminlerin siyasetten Kur’an’ı ve şeriatı uzaklaştıracakları da kıyametin alametlerindedir. En son namaz kalacak ve nihayet o da hayattan soyutlanacaktır. Namazın aramızdan çekileceği eşiği de haber veren Efendimiz aleyhisselam, “gelin odası gibi süslenmiş camilerle övündükleri zaman” diyerek bu sınırı bildirmektedir. Bu nasıl bir şeydir? Müslüman’ın vazifesi gelin odası gibi cami süslemek değil; camiye namaz, zikir, vaaz ve Kur’an tilavetiyle ihya edip yaşatmaktır. Müslüman, camisiyle ancak içini doldurmadığında övünür: Kubbesine, mihrabına, duvarlarına nakışlar yapıp envai halılar döşer ve içinde namaz kılınan fonksiyonu tamamen arka plana düşüp unutulur.

Artık sabah namazında cemaatin hatta belki imamın bile gelmediği bir cami olması önemini kaybetmiş ve gelin odası gibi süslü bir yer elde edilmiştir. Hâlbuki cami insanla süslenir; boya ve dekorla değil. Buradaki dengenin bozulması, namazın elimizden gitmeye başladığını göstermektedir.

Siyasetten şeriatın uzaklaştırılması sadece kıyamet alametidir. Bunu Batılılaşmak manasında ve bu arzuyla yapsalar da bu bir batmaktır, kıyamete davetiye çıkarmaktır. Bu durumun elemiini çeken birkaç mümin olarak kalsak dahi evimizi şeriatımızla donatmamızın önünde engel değildir. Evimizde şeriatın haram dediği haram, mubah gördüğü ise serbest diye düşünürüz. Mağrip’ten Hindistan’a kadar topraklarımız İslam devleti sıfatını taşıyor olabilir, Batı’yı taklit eden kitlelere dönüşmüş toplumlarımız olabilir ama onların içinde biz, üç-beş-yedi kişilik birer İslam devletini evlerimizde kurabiliriz. Bütün dünya orduları bir araya gelse dahi bizim evimizde teheccüde kalkıp Rabbimizle baş başa kalmamızı engelleyemez, haram olan bir gıdayı soframıza almamızı dikte edemez. Dünyada kiblegâh edindiğimizde yüzde yüz bize ait olacak yegâne değerimiz, yuvamızdır. Bunu korumalıyız.

Resûlullah aleyhisselam Efendimiz, komşuluğun değerini kaybedeceğini ve sıla-i rahimin bitirileceğini de haber vermektedir. Kıyamet öncesinde, aslında hain kimselerin toplumda saygın tutulacaklarını, emin kimselerinse bir kenara itileceklerini haber vermektedir. Bu durumu da toplumumuzda gerçekleşmekten belki engelleyemeyiz ancak bizim bu özelliklerde birine dönüşmememiz ve Allah’a sığınmamız mümkündür. Kendimizi kötü komşulardan olmayarak, sıla-i rahimi devam ettirerek kurtarırız.

Cimrilik ve pintilik kıyamet öncesinde yaygınlaşacak hastalıklardandır. Anne-babaların çocuklarına bile cimrice davranacakları bir devirden bahsetmektedir Resûlullah aleyhisselam.

Buhârî'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte, *"İnsanlar gelirlerine bakacaklar, kazancın nereden geldiğine bakmayacaklar"* buyrulmaktadır. Evin güzel ve kullanışlı olup olmadığına bakacak ama hangi parayla inşa edildiğini merak etmeyecek insanlar. Bu durum beraberinde faizin, hak edilmemiş kazançların, haramların, şüphelilerin, rüşvetlerin rızık gibi tüketilmesini getirecektir. Herhâlde tersinden okuyarak nelerden uzak durmamız gerektiğini de anlayabiliriz.

Müziğin doğal bir ses olarak anlaşılması da kıyamet alametlerinden biridir. Müzik sesinin doğallaşması, insanların zihninde haram olmaktan çıkması ve sokaktaki herhangi bir ses gibi algılanması anlamına gelmektedir. Bizim neslimiz bu durumu diğer bütün nesillerden daha hızlı biçimde yaşamış ve gözünün önünde, canlı bir örnek olarak görmüştür. Müzik artık ibadete bile girmiştir. Bir afet ve uçurumdur ki zengini de fakiri de bulmuş, hocayı da cahili de sarmış hâldedir.

Çarşıların ve alışveriş merkezlerinin adım başı çoğalması, hayatın merkezi hâline gelmesi de kıyametin bir işaretidir. İnsanların ihtiyaçlarını temin için değil, dinlenmek ve eğlenmek maksadıyla alışveriş merkezlerini kullanmaları da herhâlde başka hiçbir zamanda yaşanmadığı oranda bizim devrimizde görülmektedir. Alışveriş merkezinin haram olması anlamına gelmiyor tabii ki bu ancak Müslüman'ın hayatının merkezi durumuna geldiğinde, harama kapı açıldığı ortadadır.

Yalanın çoğalması, yakalanmadığın sürece yalanın doğru söz gibi değerli hâle gelmesi de kıyametin sinyallerindendir, Müslüman'a ikazdır.

İnsanların hayattan bıkmaları, intiharların çoğalması, yarı öldürücü nitelikte uyuşturucu ilaçların kullanılmaz arzusu, psikiyatrik vakaların artışı da Efendimiz aleyhisselamın gerçekleşeceğini haber verdiği hadiselerdendir. Buhârî'de rivayet edilen bir hadis-i şerifinde Peygamber aleyhisselam, *"İnsanlar hayattan o kadar bunalacaklar ki bir mezarlıktan geçerken 'Ne mutlu bu adamlara, bizden önce ölüp kurtuldular' diyecekler"* buyurmaktadır. Ama öte yandan faiz yemeye, haram ilişki kurmaya, kursaklarından şüpheli şeyler geçirmeye devam edecekler.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in mucizevî bir haberi de *"Toplumun en adi ve ahlâksız insanları topluma önderliğe aday olacak ve desteklenecekler"* şeklindedir. Herhâlde bu hadisin nasıl ve ne kadar gerçekleştiğinin şahitleri olarak üzerine bir kelime bile söyleyemeyiz!

Ümmet-i Muhammed'in bir yerdeki topluluğuna silahla saldırıldığı zaman buna da çok şaşırılmamak lazımdır. Zira Efendimiz aleyhisselam ümmetine bu durumu da haber vermiş ve *"Oburların sofraya üşüşmesi gibi kâfir milletler üzerinize gelecek"* buyurmuştur.

İnsanların birbirine insanca bakma yeteneğini kaybetmeleri de kıyametin haber verilmiş işaretlerindendir. Ne eşler eşlerine ne babalar çocuklarına insanca bakamayacaklardır. Tek ölçü para olacak, menfaat ön plandaysa geri kalanı kabul görecektir. Para ve mal, insanların adeta tanrısı konumuna gelecektir.

*

Bunların tamamı, âlemlerin ve gaybın rabbi olan Allah adına konuşan Resûlullah aleyhisselamın haber verdiği ve gerçekleşecek mucizelerinden bazılarıdır. Bundan daha fazlasını haber vermiştir ancak biz günümüzde çıplak gözle dahi izlenebilecek kadar meydanda ve tartışmaya açık bırakmayacak oranda gerçekleşmiş olanlarından bir seçki yaptık. Bu kadarını dahi ne büyük ölçekte meydana gelmiş olarak gördüğümüzü kooperatifler, dernekler veya başka makamlarda yönetim için adaylıkta duran kimselerin önceki zina, hırsızlık, yalan ve türlü hilelerle bilinmelerine rağmen nasıl olup da hâlâ göre isteyip alabildiklerini izleyebiliriz. Bu gerçekler elbette Resûlullah her ne söylerse iman eden ve tasdik ederek itimadını sağlamlaştıran için ders alınacak malzemelerdir.

Günümüzde herhangi bir cep telefonunda, ashab-ı kiramdan zamanımıza kadar yazılmış bütün dinî ilimler bulunabiliyor. Hatta teknolojinin son aşamasında bir kol saatinden bilgisayara bağlanarak o bilgilere erişmek de mümkün olabilmektedir. Okuma-yazmanın, din öğrenmenin, kütüphane sahibi

olmanın Âdem aleyhisselamdan beri hiçbir nesle nasip olmayacak kadar büyük bir bölümünü ümmetimiz kullanmaktadır. Buna hamd ederiz.

Fakat burada duralım ve Resûlullah'a kulak verelim: *“Bir elbisenin üstündeki nakışların, o elbisenin kullanılmaktan solması gibi İslam da eskiyecek ve solacaktır. Kur'an bir sabah insanlar kalktığında, hiçbir yerde yazılı nüshasının bulunmadığı hâle gelecek, göğüslerden ve kitaplardan silinecektir.”*

Bu haber bize, “Ey müminler! O günü görmemek için Kur'an'ı unutmayan, İslam'ı eskitmeyen aile olun!” demektedir. Kıyamet gününde melekler bizim ailemizi, “Bunlar şu coğrafyada İslam'ın canlı kalan son ailesiydi” demelidirler. Hatta ve hatta “Kocasını bile ilgilenmemişti de bu kadın o ailede tek başına Allah'ın şeriatına sahip çıkıyordu” denmelidir. “Geceleri ailece *Riyâzu's-Sâlihîn* okunan bir evdi onların” denmelidir.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.